ram ipius iacob: sic em̄ posuerat eos Joseph: volens q manasses q̄ erat primogenitus esset sub manu dextera iacob: tanq̄ principalis in illa benedictiōe: s; pr̄ fecit ɔtrariū ex cā q̄ exprimit infra. y Benedixitq; Joseph filio suo. q2 ꝓpter eū benedicebat pueris eius. sequitur.

uam terre: 7 est sensus: q mortua esset rachel in itinere in loco a quo restabat modicū spaciū itineris vsq; ad bethleē: s; tn̄ sepeliuit eā in via rōe q̄ declarat i postilla. In eo. ca. xlviij. vbi dr̄ in postilla. Dicūt em̄ hebrei 7c.

z Et inuocet super eos nomē meū q2 vocati sunt filij adoptiui iacob. et facti sūt capita duarū tribuū: sicut alij filij iacob. sequitur a Nō ita ɔuenit pater. hoc dixit Joseph q2 euent9 puerorū non erat reuelat9 sibi: sicut 7 pr̄i. licet em̄ ioseph haberet spm̄ ꝓphetie: vt habitū est supra xl. ca. 7 xlj. tn̄ bene reuelat aliquando aliq̄d vni ꝓphete: quod celatur alteri sicut patet in multis locis ve. 7 noui testa. b Scio fili mi scio. s. q ē p̄mogenitus. c Sed et frater eius iunior: al's minor maior erit illo. in numerositate et dignitate: q2 Josue qui fuit dux populi post Moysen et fecit tot mirabilia. et hieroboaz q̄ fuit primus rex isr̄l postq̄ diuisum fuit regnum isr̄l a regno iuda fuerūt de tribu ephraim.

erat: ɔmutans man9. y Benedixitq; Jacob filios Joseph: 7 ait: De9 in cui9 conspectu ambulauerūt pr̄es mei abraā 7 ysaac: deus q̄ pascit me ab adolescentia mea vsq; in p̄ntem diē: angelus q̄ eruit me de cunctis malis: bn̄dicat pueris istis z et inuocet sup eos nomen meū noīa q; patrū meorum abraā et ysaac: et crescāt in multitudinē sup terrā. Videns aūt ioseph q posuisset pater suus dexterā manū sup caput ephraim: grauit accepit. Et apphensā manū pr̄is leuare conatus ē de capite ephraim: 7 trāsferre sup caput Manasse. Dixitq; ad pr̄em: a Non ita ɔuenit pr̄: q2 hic est p̄mogenit9. Pone dexterā tuā sup caput eius. Qui renuens ait: b Scio fili mi scio. 7 iste

q̄ppe erit in ppl'os 7 multiplicabit: c s; frat ei9 iunior maior erit illo: et semē illi9 crescet in gētes. Bn̄dixitq; eis in tēpe illo dicēs. In te benedicet isr̄l: atq; dicetur Faciat tibi de9 sicut ephraī 7 sicut manasse. d Cōstituit q; ephraim an̄ manassen e et ait ad ioseph filiū suū: En ego morior 7 erit de9 vobiscum: reducetq; vos ad terrā prm̄ vr̄orū. f Do tibi ptez vnā extra fr̄es tuos: g quam tuli de manu āmorrei h i gladio 7 arcu meo.

xlix.

a Vocauit aūt iacob filios suos 7 ait eis b Cōgregami vt ānūciē q̄ ventra sunt vobis c in dieb9 nouissimis. Cōgregami d 7 audite filij iacob e audite isr̄l patrē vr̄m. f Ruben p̄mogenitus meus. g Tu fortitudo mea: et h principium doloris mei

Additio. ij.

Hec expositio hebreorū ē falsa: nō cū hoc qd legit hiere. xxxj. Vox in excelsis audita ē. referendū ē ad tp̄s captiuitatis filiorū isr̄l tempe nabuchodonosor. sed poti9 ille clamor seu vlulatus rachel referendus est ad occisionē innocentū factā p herodem: vt euangelista declarat Math. ij. put in ca. allegato Hieremie dn̄o concedente plene ostendet.

Replica correctorij contra burgen.

In cap. xlviij. burgen. dicit. in hebreo nō hr̄ dictio significās verū neq; temp9 7c. ita et postillator in tractatu suo de differentia translationis nostre et hebraice veritatis ibi exponit vt hic burgen. in ꝓposito aūt se nostre translationi coaptat: vt satisfaciat vie vtriq;.

d Constituitq; ephraim ante manassen. in oblatiōe primitiarū 7 in situatione tabernaculorū: et motōne eorū 7 dignitatib9 alijs. e Et ait. Hic describit p̄miatio ioseph spālis cū dr̄. f Do tibi partē vnā 7c. Ac si diceret. tu me et fr̄es tuos tpe famis satiasti: et me deferendū ad sepulchrū patrū meorū ꝓmisisti. et ideo terra sichem speciali munere do tibi. t Quā tuli de manu ammorrei. i. ipsi9 emor q̄ fuit de genere amorreorū. h In gladio 7 arcu meo. i. iure belli. Dicunt hebrei: q depopulata vrbe sychē p filios iacob: ppl'i qui erāt in circuitu ɔgregauerunt se vt irruerent sup Jacob 7 filios eius: sed ipe armauit se 7 familiam suam ad resistendū eis ɔfidens de diuino adiutorio: sicut sibi ꝓmissum fuerat a dn̄o. vn̄ et timor dei. id est a deo immissus cecidit sup illos: et nō sunt ausi inuadē cū: vt habitū est supra. xxxv. ca. et ideo locū istū obtinuit iure belli: tū q2 dn̄s dederat sibi illam terram: tū q2 ꝓpter violationem dine digni erant eā pdere sychimite: et ideo qn̄ iacob fuit in possessione: vr̄ q licite potuit eam vt suam retinere: vnā etiā ptem emerat. vt habet. xxxiiij. cap. s; de illa q2 modica erat nō facit hic mentiōez: ex tūc aūt loc9 ille fuit ipius iacob: ꝓpter qd dictū est supra. xxxvij. ca. q filij iacob oēs p̄ter ioseph 7 beniamin pascebant oues in sychimis: et q iacob misit ipm ioseph illuc ad sciendū statū eorum. Ex quo patet q ibi morabant ad tempus: et ideo verisile est q haberent ibi domos ad habitandū: et caulas p pecoribus tanq̄ in loco quod erat patris ipsorū.

In cap. xlviij. vbi dicitur in postilla. Eratq; vernū tempus.

Additio.

In hebreo aūt nō habetur hic aliq̄ dictio significās vernū nec tp̄s: sed ē ibi dictio significās mensurā p[...]

Caplm. xlix.

Vocauit aūt iacob 7c. Hic ɔn̄ter describit benedictio filiorū iacob generaliter. et p̄mo instruit eos de statu vite mortalis: scd̄o eos erigit ad spem vite immortalis: ibi. Et benedixit eis. Circa primū p̄mittit prefatio in qua reddit eos autētos dicēs. b Congregami vt 7c. quilib; em̄ attent9 est ad audiendū futura maxie circa se 7 posteros suos. c In diebus nouissimis. i. postq̄ filij vr̄i reuersi fuerit ad terram ꝓmissionis: dixit etiā: In nouissimis. q2 aliqua dixit eis tūc de aduentu xp̄i: cui9 tēpa dicunt nouissima: s̄m q dicit Job. p̄ma canonica. ij. ca. Nouissima hora ē q2 tēpori ipsius xp̄i nō est aliud tp̄s successurū. s̄m q dr̄ Apoc. x. Jurauit p viuentē in scl'a scl'orū: q2 tēp9 amplius nō erit: sicut tp̄s noue legis successit tempori veteris: scd̄o reddit eos dociles dicens.

d Audite filij Jacob. q2 filij debent esse subiecti discipline. Tercio reddit eos beniuolos dicēs. e Audite israhel patrem vestrū. i. eū q̄ tota mente desiderat bonum vestrum. f Ruben. Hic ɔsequenter ponitur ꝓsecutio benedictionis p singulos filios: incipē do a filijs lye: et patent ptes s̄m numerū filiorū: et primo incipit a ruben q̄ erat primogenitus dicēs: g Tu fortitudo mea. ac si dicat: q2 tu es primogenitus: fortitudo mea: q̄tū ad bonū virtutis 7 gratie deberet reducere in te. sed econtrario factum est. quia tu es.

h Principiū doloris mei. q. d. l; multos dolores et

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-254/0184
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG